യി ജന്തുശാസ്ത്ര പ്രദർശനവും നേച്ചർ ക്യാമ്പും അന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിലാണ് നടക്കുന്നത്. 1974ൽ എടാട്ട് സ്കൂളിൽ നടന്ന ക്യാമ്പിൽ ഇന്ദുചൂഡനും, പ്രൊഫ. എം.കെ. പ്രസാദും പങ്കെടുത്തു. സൈലന്റ്‌വാലിയെ സംരക്ഷിക്കാൻ വിദ്യാർത്ഥികൾ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യണമെന്ന എം. കെ. പ്രസാദിന്റെ ആ ക്യാമ്പിലെ ആഹ്വാനത്തിൽ നിന്നാണ് സൈലന്റ്‌വാലി സമരം പിന്നീട് ജോൺസിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ വലിയൊരു പ്രക്ഷോഭമായി മാറിയത്.

'സൂചിമുഖി മാസിക ആരംഭിച്ച ശേഷം അതിൽ ഇന്ദിരാഗാന്ധിയുടെ മരണത്തെ തുടർന്ന് അടിയന്തരാവസ്ഥയുടെ കരിനിഴൽ മാറുന്നതിന് മുമ്പ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'ഇന്ദിരാഗാന്ധിയുടെ മരണം:- ഒരു പോസ്റ്റ്മോർട്ടം' എന്ന ഡോ. ബേബി വർഗീസിന്റെ പരിഹാസ രൂപത്തിലുള്ള ലേഖനം ജോൺസിയെ 'രാജ്യദ്രോഹിയാക്കി' മാറ്റിയ കഥയും അദ്ദേഹം വായനക്കാരുമായി പങ്കുവെയ്ക്കുന്നു. സീക്കിന്റേയും ഒരേ ഭൂമി ഒരേ ജീവന്റേയും രൂപീകരണവും അമൃതത്തിലെ ജീവിതവും നാടോടിയായി നടന്ന അനുഭവങ്ങളുമൊക്കെ അദ്ദേഹം വിവരിക്കുമ്പോൾ കേരളത്തിലെ പ്രകൃതി സംരക്ഷണ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ചരിത്രം കൂടിയാണ് നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നത്.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദാർശനികമായ ചില കാഴ്ചപ്പാടുകളും ഹരിത ആത്മീയതയുടെ രഹസ്യവും സത്യവുമൊക്കെ വിവരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ജോൺസി ആത്മകഥയുടെ അവസാനഭാഗങ്ങൾ എഴുതിയിരിക്കുന്നത്.

സംഭവബഹുലമായ ജീവിതാനുഭവങ്ങളിലൂടെ കൂട്ടിക്കൊണ്ട് പോയ ശേഷം ലളിതമായ ജീവിതത്തിന്റെ സൗന്ദര്യത്തിലേക്കും സാഹോദര്യത്തിന്റെ മഹത്വത്തിലേക്കുമാണ് അദ്ദേഹം വായനക്കാരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നത്. അതുന്നെ യായിരുന്നു ജോൺസി മാഷിന്റെ മഹത്വവും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ പ്രകൃതിദർശനത്തിന്റെ പൊരുളും.

കേരളീയം, തൃശൂർ-21

പുസ്തകപരിചയം

'എൻമകജെ' എൻഡോസൾഫാൻ ദുരന്തത്തിന് ഒരു സാഹിത്യഭാഷ്യം

കെ. സന്ദീപ്

എൻമകജെ
അംബികാസുതൻ മാങ്ങാട്

പ്രസാധനം :
ഡിസി ബുക്സ്
കോട്ടയം

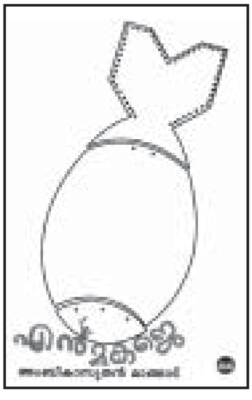

പരിസ്ഥിതിയെ വിഷയമാക്കി ഒരു ഗ്രാമം കഥാപാത്രമായി അവതരിക്കുന്ന നോവലാണ് അംബികാസുതൻ മാങ്ങാടിന്റെ 'എൻമകജെ'. എൻഡോസൾഫാൻ പ്രയോഗം ഒരു ജനതക്ക് സമ്മാനിച്ച ദുരിതങ്ങളെ അതേ തീവ്രതയോടെയാണ് എൻമകജെ എന്ന ഗ്രാമത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. പാരിസ്ഥിതിക ആഘാതത്തിന്റെ ഞെട്ടിപ്പിക്കുന്ന ദൃശ്യങ്ങൾ നോവലിൽ മുഴുവൻ നമ്മെ അലോസരപ്പെടുത്തുന്നു. മൂന്നു പതിറ്റാണ്ടു കാലം പ്രയോഗിച്ച എൻഡോസൾഫാൻ തകിടം മറിച്ച ജീവിതങ്ങളും പരിസരവും ദയനീയമായി നമ്മെ നോക്കി വിലപിക്കുന്നു. വിഷമഴയുടെ ദുരന്തത്തിൽ മറഞ്ഞുപോയ ബാലകൃഷ്ണനായ്ക്കും, സൈനബയും കുമാരൻ മാഷും പിന്നെ അരജീവിതവുമായി യാത്ര തുടരുന്ന മറ്റനേകം പേരും നോവലിൽ എവിടെയൊക്കെയോ കടന്നു വന്ന് നമ്മളെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നുണ്ട്. പുരുഷൻ, സ്ത്രീ എന്ന രണ്ട് യാഥാർഥ്യങ്ങളും അവർക്കിടയിലേക്ക് കടന്നു വരുന്ന പാതി വളർന്ന കുഞ്ഞുമാണ് നോവലിന് തുടക്കമിടുന്നത്. എൻഡോസൾഫാൻ വിഷമഴയുടെ ഇരയായി മാറിയ ആ കുഞ്ഞ് നോവലിനെ പലയിടങ്ങളിലേക്കും കൊണ്ടു ചെന്നെത്തിക്കുന്നു. മിത്തും യാഥാർഥ്യം ഇടകലർത്തിയാണ് നോവലിൽ പ്രശ്നങ്ങളെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. നഷ്ടപ്പെട്ടു പോകുന്ന പ്രദേശികത സ്വത്വങ്ങളെയും ഭാഷയെയും തിരിച്ചു കൊണ്ടുവരാനുള്ള ശ്രമം നോവൽ നടത്തുന്നുണ്ട്.

പ്രകൃതിയുമായി ഒട്ടിച്ചേർന്ന ജീവിതങ്ങളും പിന്നീട് പ്രകൃതിയിൽ നിന്നും പുറന്തള്ളപ്പെട്ടു പോകുന്ന ജീവിതങ്ങളും ഒരേപോലെ ഇവിടെ വിഷയമാകുന്നു. മനുഷ്യൻ നശിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രകൃതിയെ തിരിച്ചു പിടിക്കേണ്ട ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ചാണ് നോവൽ ഉടനീളം വാചാലമാവുന്നത്. നോവൽ അവസാനത്തിൽ പ്രകൃതിയെന്ന ഗുഹയിലേക്ക് അഭയം തേടി വരുന്ന ദേവയാനിയോടും നീലകണ്ഠനോടും അഭയം വേണമെങ്കിൽ അരയിൽ ചുറ്റിയ ജീർണ്ണത വലിച്ചെറിയാൻ ഗുഹ ആജ്ഞാപിക്കുന്നുണ്ട്. നാനാജാതി മൃഗങ്ങൾ വസിക്കുന്ന ഗുഹയിലേക്ക് ജീർണ്ണത വലിച്ചെറിഞ്ഞ് അവർ പ്രവേശിക്കുന്നു. നമ്മൾ ഓരോരുത്തരും ഇത്തരം ജീർണ്ണത ശരീരത്തോട് ചേർത്ത് വെച്ച് നടക്കുന്നുണ്ടെന്ന ചില തിരിച്ചറിവ് നൽകി നോവൽ അവസാനിക്കുന്നു.

ജനയുഗം, കണ്ണൂർ